

ואמר רבינו ז"ל בספרו של שביל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפילו צדיק גמור בעזרת השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

פי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונדא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יתירה מלאכה מלאכה מלאכה (משם ג' אלוהים י"ג)

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

תשוב"ב   תולדות   גליון רע"ד

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

ואלה תולדות יצחק

לְשִׁתּוֹת בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה מְאֹד

הֵינּוּ נִמְשָׁךְ מִבְּחִינַת יִצְחָק שֶׁהוּא בְּחִינַת גְּבוּרוֹת וּמִשָּׁם אֲחִיזַת הַיַּיִן. וּמִבְּחִינַת יִצְחָק יוֹנְקִים שְׁנֵיהֶם יַעֲקֹב וְעֵשָׂו, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, וְאֵלֶּה תוֹלְדוֹת יִצְחָק יַעֲקֹב וְעֵשָׂו וְכוּ', וְעַל כֵּן הֵינּוּ שֶׁהוּא מִשְׁתַּלְשֵׁל וְנֶאֱחָז מִבְּחִינַת יִצְחָק הוּא כָּלוּל מִשְׁנֵי הַבְּחִינּוֹת הַנ"ל בְּחִינַת יַעֲקֹב וְעֵשָׂו. וְעַל כֵּן צְרִיכִין לְזַהֵר בְּשִׁתֵּי הַיַּיִן, לְשִׁתּוֹתוֹ בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה מְאֹד שֶׁיְהִיָּה עוֹלָה וְנִכְלָל בְּבְחִינַת יַעֲקֹב, לְעוֹרֵר עַל יָדוֹ אֶת הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב בְּבְחִינַת יַיִן לְאַרְמָא קְלָא כַּנ"ל.

וְזֶה בְּחִינַת קְדוּשָׁה וְהַבְּדָלָה עַל הַיַּיִן, כִּי כְּשִׁיּוֹצְאִין מִשְׁשֵׁת יְמֵי הַחֹל וְנִכְנָסִין בְּקִדְשַׁת שַׁבָּת אֲזִי אָנוּ צְרִיכִין לְהִמָּשִׁיךְ עַל עֲצֻמֵּינוּ קִדְשַׁת שַׁבָּת, הֵינּוּ לְהִמָּשִׁיךְ קִדְשַׁת שַׁבָּת עַל שְׁשֵׁת יְמֵי הַחֹל, וְעַל כֵּן מְקַדְּשִׁין עַל הַיַּיִן. כִּי הֵינּוּ הוּא בְּחִינַת עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע שְׁשָׁם אֲחִיזַת בְּחִינַת שְׁשֵׁת יְמֵי הַמַּעֲשָׂה, וְכִשְׁמַקְדְּשִׁין עַל הַיַּיִן אֲזִי נִמְשָׁךְ הַקִּדְשָׁה שֶׁל שַׁבָּת לְשִׁשֵּׁת יְמֵי הַמַּעֲשָׂה שֶׁנֶּאֱחָזִין בְּבְחִינַת יַיִן כַּנ"ל. כִּי אֲזִי בְּקְדוּשַׁת הַיַּיִן נִכְלָל בְּקִדְשָׁה שֶׁל שַׁבָּת, וְאֲזִי אֲחִיזַת הָרַע שֶׁהִיא בּוֹ נִתְהַפֵּךְ לְטוֹב וּמַעֲלָה רֵיחַ טוֹב בְּבְחִינַת נְרָדִי נִתֵּן רֵיחוֹ עַל יְדֵי הַקְּדוּשָׁה, וְאֲזִי נִכְלָלִין כָּל שְׁשֵׁת יְמֵי הַחֹל בְּקִדְשָׁה שֶׁל שַׁבָּת, בְּבְחִינַת וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם וַיִּכַּל אֱלֹקִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שְׁכָלָם נִכְלָלִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, כִּי כָּלָם מַעֲלִין רֵיחַ טוֹב כַּנ"ל.

וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁהַשַּׁבָּת יוֹצֵא אֲזִי מִבְּדִילִין גַּם כֵּן עַל הַיַּיִן דִּיקָא, כִּי שָׁם הוּא סוּד בְּחִינַת הַבְּדָלָה שֶׁלֹּא יִתְאַחֲזוּ הַחִיצוֹנִים וְהָרַע הַנֶּאֱחָז בְּשִׁשֵּׁת יְמֵי הַמַּעֲשָׂה וְכִשְׁמַבְדִּילִין עַל הַיַּיִן דִּיקָא, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לְגַרְשׁ הָרַע וּלְבַרֵּר הַטוֹב, לְהִמָּשִׁיךְ הַקִּדְשָׁה שֶׁל שַׁבָּת לִיְמֵי הַחֹל שֶׁלְאַחַר שַׁבָּת, שֶׁיְהִי כָּלָם מַעֲלִין רֵיחַ טוֹב, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת הַבְּשָׁמִים שֶׁמְרִיחִין בְּמוֹצְאֵי שַׁבָּת כַּנ"ל. וְגַם בְּכַנִּיסַת שַׁבָּת נוֹהֲגִין הַמְדַקְדְּקִים לְהַרְיֵחַ בְּשָׁמִים וְהַדָּס, כִּי צְרִיכִין לְהִמָּשִׁיךְ קִדְשַׁת שַׁבָּת שֶׁהִיא בְּחִינַת רֵיחַ טוֹב לִיְמֵי הַחֹל שֶׁלִּפְנֵיהֶם וְלִיְמֵי הַחֹל שֶׁלְאַחֲרֵיהֶם, שֶׁזֶה בְּחִינַת קְדוּשָׁה וְהַבְּדָלָה כַּנ"ל:

ליקוטי הלכות מאכלי עכו"ם ב' יא

עמוד זה נדבת הר"ר שמעון יצחק גליק שיחי' בזכות רביה"ק יזכה לברכה והצלחה בכל הענינים

ותלך לדרוש את ה'

טועמיה

פרשת השבוע

בית המדרש הנקרא על שם הצדיק

וזהו בחינת קדשת חבתי פניסיות ונבתי מדרשות. שהם בחינת מקדש מעט, כי עקר התקון על ידי עסק התורה של הצדיקי אמת שיכולין על ידי למודם לעורר ולהאיר שרשי נשמות שבתורה כנ"ל. וקדשה זאת צריה כל אדם להמשיך על עצמו על ידי שיחבר עצמו להיראים המקשרים בהצדיקי אמת בחינת חבר אני לכל אשר יראהו וכו'.

ועל כן רגיל בדברי רבותינו זכרונם לברכה לקרא שם הבית המדרש על שם הצדיק ותרבי של התלמידים שלומדים שם כמו שפצינו בכמה מקומות שאמרו בבית מדרשו של רבי. ובבית מדרשו של רבי פלוני. וכמו שדרשו על פסוק, ותלך לדרש את ה' שהלכה לדרש בבית מדרשו של שם ועבר, כי עקר שלמות הבית המדרש בשינקרא על שם צדיקי אמת שיכולים לעורר שרשי נשמות ישראל על ידי תורתם וכו"ל.

ליקומי הלכות בציעת הפת ה' יז

הוצאות גליון השבוע נתרם ע"י החפץ בעילום שמו
זכות רבינו הק' זיע"א יעמוד לו ולכל אשר לו לכט"ס

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

ויהי עשו איש שדה

לְהִתְקַרֵּב בְּשִׁבִיל רוּחַ נְיִוֹת

בְּלִמְדָנוּ בְּלִיקוּמֵי הַלְכוּת הַלְכוּת רֵאשִׁית תִּגְזוּ עַל הַתּוֹרָה י"ב, נִתְחַדֵּשׁ אֲצִלָּנוּ חֲדוּשׁ נִפְלֵא, וְהוּא כִּי נִשְׁאֵל לָנוּ אִם עֲשׂוּ הָאֱמִיּוֹן בְּיִצְחָק כִּי בִידוֹ הַבְּרָכוֹת, אִם בֶּן לָמָּה הָלַךְ בְּדַרְכּוֹ הָרָעָה, הֲלֵא הוּא לְמוֹרֵת עֵינֵי יִצְחָק.

אֲךֵּ כִּי אֵיתָא בְּמֵאוֹר וְשִׁמְשׁ עַל פְּסוּק וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מְגוּרֵי אָבִיו, וְדָרְשׁוּ חו"ל מְגוּרֵי אָבִיו, שְׁגִיר גְּרִים כְּמוֹ אָבִיו. וּפְרָשׁ שְׁאֲבָרְהֶם אָבִינוּ ע"ה מִתְחִילָה גִּיר גְּרִים וְנִתְהַנֵּן כְּמִדַּתוֹ מִדַּת הַחֶסֶד, וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁבֵּא יִצְחָק אָבִינוּ ע"ה גִּיר אוֹתָן הַגְּרִים וְנִתְהַנֵּן כְּמִדַּתוֹ מִדַּת הַיְרָאָה, וְכֵן כְּשֶׁבֵּא יַעֲקֹב אָבִינוּ ע"ה גִּיר אוֹתָן הַגְּרִים וְנִתְהַנֵּן כְּמִדַּתוֹ, ע"ש.

וְזֶה יְדוּעַ מִרְבֵּנוּ ז"ל שֶׁבְּחִינַת אֲבָרְהָם הוּא מִדַּתוֹ הַר, וּבְחִינַת יִצְחָק שְׂדֵה, וּבְחִינַת יַעֲקֹב בֵּית, וְעַל יְדֵי בְּחִינַת בֵּית אֲזוּ יִכְלוּ גַם כָּל הָעַמִּים בְּחִינַת עֲשׂוֹ לִידַע מִשֵּׁם ה'. וְעֲשׂוֹ הוּא הָאֱמִיּוֹן בְּיִצְחָק כִּי הוּא צְדִיק וְאֵלָיו מְסוּרִין הַבְּרָכוֹת וְצָרִיךְ לְהַחְזִיק אוֹתוֹ, כִּי צִיד בְּפִיו, וְצָרִיכִין לְתַן לוֹ עַל פְּדִיוֹן, אֲךֵּ רַק בְּשִׁבִיל גְּשָׁמִיּוֹת וְכו'. אֲךֵּ שְׁיַפְעַל אֲצִלּוֹ הַנְּקֻדָּה שֶׁל צְדִיק שְׁיִשְׁתַּנֵּה בְּרוּחַ נְיִוֹת, עַל זֶה הָיָה צָרִיךְ לְהַכְנִיעַ אֶת עַצְמוֹ לְיַעֲקֹב אָבִינוּ ע"ה, שָׂרַק עַל יְדוֹ דִּיקָא הָיָה יָכוֹל לָבֵא לְהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת גַּם הוּא לְפִי בְּחִינַתוֹ. וְעַל כֵּן סָבַר כִּי בֶּן צָרִיךְ לְהִיּוֹת הַהִתְקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיקִים רַק עַל גְּשָׁמִיּוֹת, וְזֶה פְּרוּשׁ וַיְהִי עֲשׂוֹ אִישׁ שְׂדֵה, תִּינּוּ שְׁיִנֵּק רַק מִבְּחִינַת שְׂדֵה מִבְּחִינַת יִצְחָק. וְהוּא תִּיהֵ צָרִיךְ לָבֵא לְצְדִיק שְׁבָדוֹרוֹ בְּחִינַת יַעֲקֹב, וְהִבֵּן כִּי נִכּוֹן הוּא בְּעִנְיַת ה'.

וְנִצְרָה לְעוֹבְדָא וְלִמְעֵשָׂה בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וּפְלֵאי הוּא. ה' יֵאִיר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ לְעוֹבְדָא וְלִמְעֵשָׂה לְדְרוֹשׁ בְּאֵמֶת אֶת דְּבַר ה' וּרְפוּאֵת נַשְׁמָתוֹ, אֲזוּ נִזְכָּה לְמַצוֹא הֵיכָן רְפוּאֵת נַפְשׁוֹ. גַּם עֲתָה לֹא יִסְתַּפֵּק בְּמַה שְׁאוּמְרִין הָעוֹלָם שֶׁהוּא צְדִיק, אֲךֵּ יִבְקֵשׁ הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ אֲמֵן סְלָה.

נחלי אמונה מכתבי ר' געצ' כ"א

הוצאות גליון השבוע נתנם ע"י החפץ בעילום שמו
זכות רבינו הק' זיע"א יעמוד לו ולכל אשר לו לכט"ס

הלעיטני נא

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

לְהַגְבִיר הַמַּח עַל הַתְּאֹוֹת

כְּשִׁזְכִּין שְׂמֵת־גִּבּוֹר הַמַּח עַל הַכְּבֹד זֶה בְּחִינַת בְּכוֹרָה דְקַדְשָׁה, בְּחִינַת בְּכוֹר יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם בְּחִינַת מַח, שְׂזֵהוּ עֵקֶר הַבְּכוֹרָה הָאֲמִתִּיּוֹת, שֶׁהוּא בְּחִינַת מַח, בְּחִינַת רֵאשִׁית, אֲבָל לְהַפְךָ ח"ו כְּשִׁפּוֹגְמִין בְּתֵאֵוֹת אֲכִילָה וְכַעַס עַד שְׂמֵת־גִּבּוֹר הַכְּבֹד ח"ו, זֶה בְּחִינַת בְּכוֹרָה שֶׁל עֲשׂו, שֶׁעַל יְדֵי זֶה כָּל הַגְּלִיּוֹת כְּנ"ל, כִּי בְּכוֹר הוּא בְּחִינַת מַלְכוּת וְכוּ'. וְכִשְׂמֵת־גִּבּוֹר מַלְכוּת דְקַדְשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל זֶה בְּחִינַת בְּכוֹר דְקַדְשָׁה וְכֵן לְהַפְךָ ח"ו.

וְעַל כֵּן נָתַן יַעֲקֹב לְעֲשׂו לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיִּשְׂתֶּה וַיִּבֹז עֲשׂו אֶת הַבְּכוֹרָה, הֵינּוּ שְׂיַעֲקֹב שָׁבַר וְסִלַּק מִיִּשְׂרָאֵל תְּאֹוֹת אֲכִילָה, רַק נָתַן כָּל תְּאֹוֹת אֲכִילָה לְעֲשׂו, וְעֲשׂו קִבֵּל זֹאת לְחֶלְקוֹ שֶׁהוּא יִמְלֵא תְּאֹוֹתוֹ בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה בְּזֵה הָעוֹלָם, וְעַל יְדֵי זֶה מָכַר אֶת הַבְּכוֹרָה לְיַעֲקֹב, כִּי סִלַּק עֲצָמוֹ מִן הַמַּח שֶׁל יִשְׂרָאֵל, כִּי שׁוֹב אֵין לוֹ שׁוֹם חֶלֶק בָּהֶם מֵאַחַר שֶׁסִּלַּקוֹ בְּתֵאֵוֹת אֲכִילָה מֵהֶם וּנְתָנוּ לוֹ, כִּי עֵקֶר שְׁלִיטָתוֹ ח"ו כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל נוֹפְלִים בְּתֵאֵוֹת אֲכִילָה וְאִזּוֹ הוּא יוֹנֵק מִן הַמַּח וּמִקְבַּל הַבְּכוֹרָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת מַח לְעֲצָמוֹ, אֲבָל יַעֲקֹב שָׁבַר תְּאֹוֹת אֲכִילָה וְלֹא רָצָה לִתֵּן לְעֲשׂו שֶׁהוּא הַכְּבֹד, שׁוֹם יְנִיקָה מִן הַמַּח, שֶׁהוּא בְּחִינַת בְּכוֹרָה, רַק נָתַן לוֹ לְחֶלְקוֹ זֶהֱמַת עֲכִירַת הָאֲכִילָה הַגְּשָׁמִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁבִקֵּשׁ הַלְּעִיטְנִי נָא מִן הָאָדָם הָאָדָם הַזֶּה וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה נִפְרַד עֲשׂו מִן הַבְּכוֹרָה וְהַמַּח וּמָכַר הַבְּכוֹרָה בְּרִצּוֹנוֹ לְיַעֲקֹב שֶׁהוּא הַבְּכוֹר בְּאֲמֵת, שֶׁעוֹסֵק תָּמִיד לְהַגְבִּיר הַמַּח עַל הַכְּבֹד, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַבְּכוֹרָה הָאֲמִתִּיּוֹת כְּנ"ל:

ליקוטי הלכות פסח ו' ז

הוצאות גליון השבוע נתרם ע"י החפץ בעילום שמו
זכות רבינו הק' זיע"א יעמוד לו ולכל אשר לו לכט"ס

לַחְתּוֹ וְלַחְפּוֹ וְלַבְּקָשׁ

תהלה לאל גנוז אתי רפואות אמתיות וסמים דאורייתא סמא דחיי לכל. דבורים יקרים ונפלאים אשר אין ערוך אליהם. המלאים עצות ורפואת הנפש והגוף והצלחות נצחיות לכל אשר אי אפשר לבאר, אך כלם סתומים ונעלמים בכמה וכמה הסתרות, מבית ומבחוץ הסתרות שבתוך הסתרות כמעט בלי שעור. לולא ה' עוזר לי ולכם בזכותו וכחו הקדוש בדרכיו הנפלאים, לגלות ולהודיע ולהאיר בלב החפץ ברפואת נפשו באמת. ובזה אנו מחיין עצמנו זה כמה. אך זאת תדעו שכל אחד כפי תשוקתו וחפצו ויגיעתו, כפי מה שחותר וחופר בפיו ובלבבו למצא המים מתוך הבארות הקדושים, באר מים חיים אשר חפרו בימי אברהם ויסתמום פלשתים וימלאום עפר. ויצחק אבינו שב וחפרם, והיו לו כמה מריבות ועסק עליהם כי התעשקו עמו הרבה המונעים שהיו נקראים אז פלשתים, עד אשר חפר ומצא באר מים וקרא שמו רחבות וכו'. ואף על פי כן עדין הם סתומים. כי מאז ועד הנה כמה וכמה יגעו הצדיקים והנביאים שבכל דור לחפרם ולגלותם. ואי אפשר לבאר בכתב אפלו מה שמתנוצץ בלבי בזה. אך כבר פעלו הצדיקים שבכל דור הרבה. וגלו לנו מאז ועד עתה וכו'.

וכאשר ראינו בעינינו גם בדור הזה. שאני העני והאביון כל ימי גדלתי בין החכמים. והייתי מתאבק בעפר רגליהם. וידעתי שבימינו כפר נשקע האור הקדוש של הבעל שם טוב זצ"ל. ועד שלא שקעה שמשו זרחה שמשו של אדוננו מורנו ורבונו הקדוש זצ"ל. מה אמר מה אדבר מה שיש בלבי בזה.

וכלל הדבר לה ולכל פיוצא בה, שאין בידי להשיבכם כלל. רק כל אחד ואחד כפי מה שיחתר ויבקש אחר הבארות מים חיים קדושים הנ"ל, בודאי ימצא באמתחתי אמתחת העני והאביון הנרדף מאד מאד מכל צד, אשר מחמת זה אמתחתו מלאה עפר וצרות ובלואי הסחבות אשר מלאוה זרים להסתיר ולהעלים פני גנזיו. עם כל זה מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה, וכל מיני חשך והסתרות שבעולם לא יוכל להעלים אורות מטמוני אוצרות חיים כאלה אשר כבר נתגלה מהם מה שנתגלה בספריו הקדושים ז"ל ועדין עדין אתם צריכים גיעות לחפור אצלי העני והאביון, ובודאי תמצאו אם תתיגעו.

עלים לתרופה ר"ח כסלו תקצ"ח

יוקר וזול

טוֹעֲמִיָּה

ענינא דיזמא

לְהִתְקַרֵּב לַיהוָה יְתַבָּרַךְ עַל יָדָם

וְהַיֵּשׁ יִתְבָּרַךְ יַעֲזֹרֵךְ לְהַבִּין הַרְמוֹזִים מִכָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם,
אִיךָ לְהִתְקַרֵּב לַיהוָה יִתְבָּרַךְ עַל יָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כְּפִי
הָאָדָם וְכִפִּי הַמָּקוֹם וְכִפִּי הַשָּׁעָה, כִּי כָּל מֶה שֶׁעָבַר
בְּעוֹלָם הֵן לְמוֹת, הֵן לְחַיִּים, הֵן לְיִקָּר, הֵן לְזוּל, הֵן
לְעֵנִי, הֵן לְעֵשֶׁר, וְכָל שְׂאֵרֵי מִיָּנִי הַרְפַּתְקָאוֹת וְסִבּוּבִים
שֶׁעוֹבְרִים בְּעוֹלָם, בְּכֻלָּל הָעוֹלָם אוֹ הַמְּדִינָה, אוֹ הָעִיר, אוֹ
בְּפֶרְטִיּוֹת עַל כָּל אָדָם וְאָדָם.

הַכֹּל הוּא רַק בְּשִׁבִיל זֶה לְבַד, כִּדִּי לְזִכֹּר אוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה דִּיקָא, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מְסַבֵּב
כָּל הַסִּבּוֹת בְּחֻכְמָתוֹ וְרַחֲמָנוּתוֹ, הַכֹּל לְטוֹבָה
הַנְּצַחִית, כִּדִּי לְהַפִּיר אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי זֶה בְּכָל יוֹם
וְיוֹם, כִּי הוּא גּוֹמֵר וְיִגְמֵר הַכֹּל כְּרָצוֹנוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וְאַתָּה
מְרוֹם לְעוֹלָם ה' כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַש"י שָׁם:

עלים לתרופה

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

וישא עשו קולו ויבר

בְּכִיָּה שֶׁל רָצוֹן וְגַעְגּוּעִים

בְּכָל דְּבַר יֵשׁ בּוֹ טוֹב וְרַע וְיִשְׂרָאֵל דְּרָכֵי ה' וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם וּפְשָׁעִים יִכְשְׁלוּ בָם, כִּי יֵשׁ בְּבְכִיָּה שְׁנֵי בַחֲיִנוֹת, טוֹב וְרַע, כִּי עֶצֶם הַבְּכִיָּה וְהַעֲצָבוֹת הוּא מֵהַסְטֵרָא אַחֲרָא מְבַחֲיֵנָת עֲשׂוֹ שֶׁהוּא בַחֲיִנָת עֲשִׂיָה שְׁשָׁם עֶקֶר הַעֲצָבוֹת כַּנִּ"ל, כִּי כָּל הַבְּכִיָּה שֶׁל עֲשׂוֹ הָרָשָׁע הִיָּה עַל תְּאוֹוֹת לְבוֹ הָרַע, כִּי כָּל חִפְצוֹ שְׂיִתֵּן לוֹ אָבִיו כָּל תְּאוֹוֹת לְבוֹ וּבְכָה עַל זֶה, וְזֹאת הַבְּכִיָּה הִיא תְּכֵלִית הַזֶּהֱמָא שֶׁהוּא תִקְףָה הַעֲשִׂיָה שֶׁהוּא עֶצֶם הַעֲצָבוֹת וְכוּ' וְכַנִּ"ל. אֲבָל הַבְּכִיָּה שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁה הוּא בַּהֲפוּךְ מִמָּשׁ, כִּי כָּל בְּכִיּוֹתֵינוּ הוּא עַל חֲרַבְן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁנִּתְרַחֲקֵנוּ מֵאֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים וְאֵין אָנוּ זוֹכִים לְהֵאֲרֵת הָרָצוֹן שֶׁהִיָּה מֵאִיר בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. וְעֶקֶר הַבְּכִיָּה הוּא שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד בּוֹכָה עַל עֲוֹנוֹתָיו, כִּי מֵה דִּהְוָה הָוָה, כִּי כָּבֵד נִחְרַב הַבֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְהַעֲבָר אֵין רַק הַבְּכִיָּה הוּא שְׂצָרִיךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהִתְאַבֵּל וְלִבְכּוֹת מְאֹד מְאֹד עַל עֲוֹנוֹתָיו וּמַעֲשָׂיו הָרָעִים שֶׁהֵם גּוֹרְמִים חֲרַבְן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, כִּי כָּל מִי שֶׁלֹּא נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמָיו כָּאֵלּוּ נִחְרַב בְּיָמָיו.

נִמְצָא שֶׁעֶקֶר הַבְּכִיָּה שֶׁל יִשְׂרָאֵל הוּא בַחֲיִנָת רָצוֹן כִּי אָנוּ בּוֹכִים וּמְצַטְעָרִים עַל שֶׁנִּתְרַחֲקֵנוּ מִרָצוֹנוּ וְתִבְרָךְ וְאָנוּ מִתְגַּעְגְּעִים וּמִשְׁתוֹקֵקִים בְּרָצוֹן חֲזַק לָשׁוּב אֵלָיו וְתִבְרָךְ בְּאַמֶּת וְזֶה כָּל עֶקֶר בְּכִיּוֹתֵנוּ וְעַל כֵּן הַבְּכִיָּה שֶׁל יִשְׂרָאֵל הוּא בַחֲיִנָת רָצוֹן. נִמְצָא, שֶׁהֵם מֵהַפְּכִים הַבְּכִיָּה שֶׁהוּא בַחֲיִנָת עֲשִׂיָה כַּנִּ"ל, מֵהַפְּכִים אוֹתָהּ לְרָצוֹן וּמִמִּתִּיקִים הַדִּין בְּשִׂרְשׁוֹ, כִּי מֵהַפְּכִים הַבְּכִיָּה לְרָצוֹן, כִּי בּוֹכִים מִתְקַף הָרָצוֹן שְׂיֵשׁ לָנוּ לָשׁוּב אֵלָיו וְתִבְרָךְ וְלַעֲבוֹדָתוֹ וְלִבֵּית מִקְדָּשׁנוּ וְכוּ' וְהוּא מֵהַפְּךְ אֵל הַפּוּךְ שֶׁל בְּכִיָּה עֲשׂוֹ הָרָשָׁע שֶׁבְכָה בְּשִׁבִיל תְּאוֹוֹת הַעֲשִׂיָה כַּנִּ"ל וְעַל כֵּן עַל יְדֵי הַבְּכִיָּה דִּיקָא מְבַטְלִין כַּח הַבְּכִיָּה שֶׁל עֲשׂוֹ שֶׁהוּא בַחֲיִנָת עֲשִׂיָה, כִּי אָנוּ מֵהַפְּכִים הַבְּכִיָּה בַחֲיִנָת עֲשִׂיָה לְרָצוֹן, וְעַל כֵּן הַבְּכִיָּה שֶׁל יִשְׂרָאֵל גְּדוּלָה וִיקָרָה מְאֹד בְּעֵינֵי ה' וְתִבְרָךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, "בְּכִי יִבְאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילִים".

ליקוטי הלכות ערב ג' כח

הוצאות גליון השבוע נתרם ע"י החפץ בעילום שמו
זכות רבינו הק' זיע"א יעמוד לו ולכל אשר לו לכט"ס

טוֹעֲמִיהָ

ההולכים בתורת ה'

כ"ב - חותם בתוך חותם

וְלֹא יִתְבַּיֵּשׁ לָשׁוּב אֵלָיו יִתְבַּרַךְ

זוהוּ בְחִינַת וְקַח לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גִדְיֵי עֲזִים טוֹבִים, בְּחִינַת הָעֲזוֹת דְּקִדְשָׁה שְׁצָרִיכִין לְתוֹרָה וְלִתְפִלָּה, וְעַל יְדֵי זֶה קִבַּל הַבְּרָכָה וְכוּ', וְזֶה בְּחִינַת הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב כִּי קוֹלוֹת הֵן בְּחִינַת עֲזוֹת, כְּמַבְאָר בַּמֶּאמָר חוֹתֵם בְּתוֹךְ חוֹתֵם סִימָן כ"ב. וּבְדִרְגָה צְחוּת יֵשׁ לוֹמַר כִּי יַעֲקֹב טָעַן עִם רַבָּה מֵאַחַר שֶׁהוּא אִישׁ חֶלֶק הֵינּוּ מִבְּחִינַת כִּי חֶלֶק ה' עִמּוֹ, וְכָל הַשְּׁתַדְלוֹתָיו רַק בְּתַר קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְהַמְשִׁיךְ הַשְּׂגוֹת אֶלְקוֹת כְּנ"ל, אִם כֵּן לָמָּה לוֹ לְקַבֵּל הַבְּרָכוֹת בְּמִרְמָה, אוֹלֵי יִמְשְׁנֵי אָבִי וְהִיִּיתִי בְּעֵינָיו כְּמַתְעַתֵּעַ וְדָרְשׁוּ רַז"ל כְּעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, כִּי אָמְרוּ רַז"ל הַמְחַלֵּף בְּדַבּוּרוֹ כְּאִלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה. וְהִגַּם כִּי מֵה שֶׁרָצָה יִצְחָק לְבַרְךְ אֶת עֵשׂוֹ, לְפִי פְּשׁוּטוֹ הוּא מִחֲמַת הַמִּרְמָה וְהַרְמָאוֹת שֶׁל עֵשׂוֹ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב כִּי צִיד בְּפִיו, וְאָף עַל כֵּן מֵה לִי בְּכַף מֵאַחַר שֶׁאֵין עֶסְקִי לְהִשְׁתַּדֵּל בְּשׁוּם סְבוּבִים וְעִגּוּלִים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם אֲחִיזַת הַסְטֵרָא אַחְרָא כְּנ"ל. אִם כֵּן לָמָּה לִי לְכַנוֹס בְּעֵינָי חֲמוּר כְּזֶה, אֵךְ רַבָּה יָדְעָה בְּנִבּוּאָה שֶׁיַּעֲקֹב צָרִיךְ לְקַבֵּל הַבְּרָכוֹת. עַל כֵּן הַכְרִיחָה אוֹתוֹ לָזֶה וְלַמְדָּה אוֹתוֹ כִּי בְּאֵמַת בּוֹדָאֵי אֲשֶׁרִי תְּמִימֵי דְרַךְ הַהוֹלְכִים בְּתוֹרַת ה', וְהוֹלֵךְ בְּתוֹם יֵלֵךְ בְּטוֹחַ. אֵךְ מֵאַחַר שֶׁעַל יְדֵי פְּתוּיֵי הַנְּחָשׁ וְעַרְמִימוֹתָיו נִתְעַרְבַּ טוֹב וְרַע. עַל כֵּן לְפַעְמִים אֵי אֶפְשָׁר לְגַמֵּר הַתְּקוּן גַּם כֵּן כִּי אִם עַל יְדֵי בְּחִינַת מִרְמָה וְכוּ'.

וְעַל כֵּן הִרְאָתָה לוֹ רַבָּה זֹאת מִבְּחִינַת הָעֲזוֹת שֶׁאֵין לָהּ מְדָה גְרוּעַ הַיְמִנָה וְכַמְבָּאָר כָּאֵן בְּפָנִים שֶׁאֵין לוֹ חֶלֶק כָּלֵל בְּהַתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְכוּ', וּבַמֶּאמָר חוֹתֵם בְּתוֹךְ חוֹתֵם מְבָאָר שֶׁכָּל הָעוֹנְשִׁין הַחֲלִיף אַבְרָהָם אָבִינוּ עַל שֶׁעָבַד מַלְכֵי־עוֹלָם וְעַנְשׁ הָעֲזוֹת נִשְׁאָר בְּגִיהֶנֶם כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל עַז פָּנִים לְגִיהֶנֶם. וּמִכַּל זֶה מוֹבֵן גְּדֹל פְּחִיתוֹת הַמְּדָה הַזֹּאת. וְאָף עַל כֵּן כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשָׁה כִּי אִם עַל יְדֵי עֲזוֹת דְּקִדְשָׁה כְּמַבְאָר בְּפָנִים, מְזֶה מוֹבֵן, כִּי מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתָיו יִתְבַּרַךְ, עַד שֶׁלְּפַעְמִים צָרִיכִין לְהִשְׁתַּמֵּשׁ גַּם בְּעֵינָיִם כְּאִלוֹ לְצַרְךָ הַמְשַׁכֵּת הַתְּקוּנִים הַקְּדוּשִׁים שְׁצָרִיכִין לְהַשְׂגוֹת אֶלְקוֹת.

כִּי בְּעֵינָי הָעֲזוֹת הַנ"ל יֵשׁ מִשְׁקַל גְּדוֹל דֶּק וְרוּחָנִי מְאֹד, כִּי הוּא מְדָה גְרוּעָה מְאֹד וְכוּלֵל כָּל הָעוֹנוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת עֲזוֹת לְמִרוֹת עֵינָי כְּבוֹדוֹ ח"ו וְכוּ', אֲבָל כָּל זֶה נִמְשָׁךְ מִצַּד הַסְטֵרָא אַחְרָא מִבְּחִינַת קְלַפַּת עֵשׂוֹ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב הַעֲזָ אִישׁ רָשָׁע בְּפָנָיו וְדָרְשׁוּ רַז"ל זֶה עֵשׂוֹ, עַל כֵּן אֶפְלוֹ אִם כָּבֵר נִכְשַׁל הָאָדָם ח"ו, אֵי אֶפְשָׁר לוֹ לָשׁוּב אֶל הַקְּדוּשָׁה כִּי אִם עַל יְדֵי שִׁיתְגַּבֵּר בְּעֲזוֹת גְּדוֹל דְּקִדְשָׁה נֶגֶד הָעֲזוֹת דְּסְטֵרָא אַחְרָא, וְלֹא יִתְבַּיֵּשׁ לָשׁוּב אֵלָיו יִתְבַּרַךְ וְכוּ', וְכִבֵּר הָאָרִיךְ בְּלִיקוּטֵי הַלְכוֹת הַרְבֵּה מְעַנִּינִים אֵלָיו עֵין שָׁם. כִּי מִחֲמַת שֶׁהַסְטֵרָא אַחְרָא מִתְגַּבֵּרַת בְּעֲזוֹת גְּדוֹל מְאֹד וּבְכֹמָה אוֹפְנִים, בְּבְחִינַת יוֹרֵד וּמַסִּית עוֹלָה וּמִקְטָרֵג וְכוּ'. עַל כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשָׁה כִּי אִם עַל יְדֵי עֲזוֹת דְּקִדְשָׁה וְכַמְבָּאָר בַּמֶּאמָר חוֹתֵם בְּתוֹךְ חוֹתֵם הַנ"ל.

יקרא דשבתא ל'

הוצאות גליון השבוע נתרם ע"י החפץ בעילום שמו
זכות רבינו הק' זיע"א יעמוד לו ולכל אשר לו לכט"ס

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טוּעַמִיָּה

לְשׁוֹן רַבֵּנוּ ז"ל

וּדְבַרְנוּ קֶצֶת דְּבָרֵי תוֹרָה בְּפֶרֶט מַעֲנִין אֲמוּנָה. וְהִזְפַּרְנוּ קֶצֶת מֵהַ
שְׁפָתוֹב בְּהַתּוֹרָה תִּקְעוּ ב' שְׁצָרִיכִין לְצַעֵק מֵעֵמֶק הַלֵּב בְּחִינַת
מִמַּעַמְקִים קָרְאֲתִיךָ ה' כִּדֵּי לְחַתֵּר הַמַּיִם שְׁמֵהֶם גְּדֻלַּת הָאֲמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה, כִּי בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם וּבָעֵת הַסְּמוּךְ נִכְנַס בְּלִבִּי בְּעֵמֶק מְאֹד מְאֹד
אֵלוֹ הַדְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים שְׁשֻׁמְעֵתִי מִפִּי הַקְּדוּשׁ כְּשֶׁגָּלָה הַתּוֹרָה
הַנּוֹרְאָה הַנִּלְלָה:

**אִז מֵעַן מוֹז
דְּעַבְיוּוִין דָּאס
וואַסער וואַס פּוֹן
דָּאָרט וואַקסֶט
אַמוּנָה וְכו'.**

~ תרגום ~

שְׁמַחְיָבִים לְחַתֵּר אֶת הַמַּיִם אֲשֶׁר מִשָּׁם גְּדֻלַּת הָאֲמוּנָה

מֵה אָמַר לָךְ בְּנֵי חֲבִיבִי מֵה שְׁמַתְנוּצֵץ בְּלִבִּי בְּעֵנִין זֶה.

עלים לתרופה שס"ד

הוצאות גליון השבוע נתרם ע"י החפץ בעילום שמו
זכות רבינו הק' זיע"א יעמוד לו ולכל אשר לו לכט"ס

..אחי יקירי אספר לך קצת איך אני הרגלתי עצמי במדה היקרה של התבודדות, כשהייתי בן 16 שנים שלח לי ה' יתברך קצת רצון לעבדו, והלכתי בהתחלה איזה זמן בעבודתו יתברך ויתעלה, ואחר כך התחיל היצר הרע להתגרות בי כמבאר בליקוטי הלכות שפטה' יתברך רוצה לעשות טובה לאחד ורוצה לקרבו לעבודתו יתברך ויתעלה, הוא שולח לו בהתחלה רצון טוב לעבד אותו יתברך בלב שלם, והולך לו כסדר כרצונו הטוב, והוא שומר אותו שגם היצר הרע לא יתגרה בו, כמו אב שרוצה שבנו יתחיל להרגיל עצמו ללכת, שבתחלה הוא מוליך אותו בידיו ואינו עוזב אותו כלל, ואחר כך הוא מתחיל לעזבו מעט מעט אבל לא לגמרי, ואחר כך כשהאב יודע בברור שהוא כבר לא יפול ואפילו אם יפול הוא יודע היטב שהוא יוכל לקום בעצמו, וכשהילד מתגדל יותר מתחיל האב לשלח אותו על הירידים כדי שירויח לו ממון.

ולמשל כשהאב שלח את הבן על יריד והבן נסע והרויח שם כמה רייניש ובעת שובו התחבאו גנבים על הדרך ורצו לגנוב ממנו הממון והבן לא הניח את עצמו לפול בידם ולא נתן להם את הממון, הבן הגיע הביתה וספר לאביו את כל המעשה, אך כמו שאתה מבין מן הסתם כיון שנאבק עם גזלנים הגיע בודאי מכה וחבל ובגדיו היו מלכלכים, אבל אף על פי כן אין האב שונא אותו בגלל זה, אדרבה, הוא אוהב את בנו מעתה בגלל זה ודיקא מעתה הוא שולח אותו על כל הירידים הגדולים ומנהיג על ידו את כל המסחרים הגדולים וכבר איננו מפחד שמא חלילה יפסיד ויאבד באיזה מקום, כי הוא כבר יודע היטב שהוא כבר בר שכל ויודע היטב שאפילו אם יעשה עמו מה שיעשה הוא כבר לא יאש עצמו ולא יזניח עצמו ולא יתן שידברו על לבו.

ועתה אחי כל המעשה הזאת עבר עלי ואם אתה בר שכל תבין בעצמך הנמשל, וזהו הפרוש נפשי חולת אהבתך אתה יודע רבוננו של עולם, למה הנפש שלי חולה, זה בגלל שאני אוהב אותך, ודי למבין. **המשך המכתב יבוא בע"ה**

מכתב ר' יצחק ברייטער ז"ל הי"ד - נחלי אמונה לד

המשך משבוע שעבר ... אחי יקירי אספר לך קצת וויא אזו איך האב מיך גיווינט אין דער מדה היקרה פון התבודדות אז איך בין אלט גיווען לערך 16 יאהר, האט מיר השי"ת אריין געשיקט אביסעלע ארצון איהם צו דיענען. אין איך בין מיט דער התחלה אוועק גיגענגין אשטיקול צייט בעבודתו ית' ויתע' דער נאך האט זיך אין מיר דער יצר הרע און גיהובין מתגרה צי זיין כמבואר בליקוטי הלכות אז השי"ת וויל אף עמיצען אטובה טוהן אין וויל איהם מקרב זיין לעבודתו ית' ויתע', נוא שיקט ער איהם אין דער התחלה ארצון טוב לעבוד אותו ית' בלב שלם אין עס גייעט איהם כסדר כרצונו הטוב, אין היעט איהם אב אז היצר הרע זאל אויך אין איהם נישט מתגרה זיין אזו וויא אטאטא וויל זיין קינד גיווינען אן הייבין צו גייען ויא און דער תחילה פיהרט ער איהם בייא דיא הענט אין לאסט איהם גאר ניט אפ. דער נאך הייבט ער איהם און צי ביסליך ווייס אב צו לאזין אבער נאך נישט אין גאנצין, דער נאך אז דער טאטא ווייסט שאהן בבירור אז ער וועט שאהן נישט פאלין אין אפילו אז ער וועט פאלין ווייסט ער וואהל אז ער ועט זיך שאהן קענין אליין אויף הייבין דער נאך, אז דאס קינד ווערט שאהן עלטער האבט איהם און דער פאטער ארוס צי שיקין אויף דוא ירידים ער זאל איהם געלט פערדיענען און למשל אז דער טאטא האט אמאהל געשיקט דעם זוהן אויף איריד און דער זוהן איז געפורין אין האט בשם פערדיענט עטליכע ראנייש אין צריק צי וועגס האבין זיך בעהלטן גנבים אויף דעם וועג און האבין געוואלט בייא איהם דאס געלט צי נעמין, און דער זוהן האט אבער זיך נישט געלאזט אין האט זיך מיט זייא געשליגן אין האט זייא דאס געלד נישט געגובין. דער זיען איז אהים געקימען אין דער ציילט דעם טאטין דייא גאנצע מעשה נא וויא פערשטייסט דיא מן הסתם אז ער האט זיך געשלוגין מיט גזלנים איז ער אוועדי אהיים געקימען צי שלוגין צי באהלט אין דיא קליידער פערשמירט נאר אין דעסט וועגין האט איהם דער טאטא דער פאר נישט פייהנט פארקערט, ער האט איהם זאן ליעב ערשט דער פאר אין ערשט אצינד שיקט ער איהם אויף אללע גרויסע ירידים אין פיהרט מיט איהם אויס אללער גרויסע מסחרים אין האט שאהן נישט קיין מורא טאמור חלילה וועט ער ערגיטן פערשפילין וערון דען ער וויסט וואהל אז ער איז שאהן אבר שכל אין וויסט וואהל אפילו וויא אזו עס וועט מיט איהם זיך טוהן וועט ער זיך נישט מייאש זיין אין וועט זין נישט נאך געבין אין וועט זיך נישט לאזין איבער רעדין. ועתה אחי דיא גאנצע מעשה איז אויף מיר איבערגאנגען אין אויב דיא ביסט אבר שכל וועסט הנמשל בעצמך פערשטיין וזה הוא הפירוש נפשי חולת אהבתך וויסט דוא רבש"ע פאר וואס מיין נפש איז קראנק וייל איך האב דיך ליעב וד"ל.

זמני שבת קודש – פרשת תולדות

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:11	4:10	4:27	4:09	4:20	4:08	4:11	5:25
שקיעה ערב שב"ק	4:51	4:50	4:49	4:49	4:50	4:48	4:33	5:47
חצות הלילה	11:14	11:15	11:15	11:12	11:15	11:12	11:09	12:19
עלות השחר	4:45	4:46	4:47	4:46	4:46	4:46	5:17	6:09
עטיפת הטלית	5:08	5:09	5:10	5:08	5:09	5:09	5:46	6:34
ניץ החמה	5:59	6:00	6:02	6:01	6:01	6:01	6:54	7:33
סוף זמן קר"ש מג"א	7:53	7:54	7:55	7:52	7:54	7:53	8:16	9:12
חצות היום	11:23	11:24	11:24	11:22	11:23	11:22	11:43	12:40
שקיעה יום שב"ק	4:50	4:49	4:48	4:48	4:49	4:48	4:31	5:46
צאת השבת	5:24	5:25	5:25	5:21	5:24	5:22	5:21	6:29
צאה"ש 72 דק'	6:02	6:01	6:00	6:00	6:01	6:00	5:43	

כללים: הדלה"ג בירושלים ובני"ש מירון והר יונה 40 דק, במודיעין 30 דק, בב"ב וחול"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניץ החמה במישור כנהוג. סוף קר"ש (מג"א כנהוג) מעלול"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת ויצא

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
דף היומי גמרא ראש השנה	כפ	ל	לא	לב	לג	לה
עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן תנינא	כפ.	ל.	ל:	ל:	ל:	לב.
דף היומי ליקוטי הלכות או"ח ח"ב	קמא	קמב	קמג	קמד	קמה	קמוז
התורה הזמנית	תורה כ"ב - חותם בתוך חותם					